

Som 1ste Affnit fattes altsaa Lovudkastets §§ 1—7 incl. med tilhørende Ændrings- og Underændringsforslag under Forhandling.

Ordføreren (Seesen): Det høje Thing vil af den foreliggende Betænkning og de dertil stillede Ændringsforslag see, at det kun er med Hensyn til et enkelt Punkt, nemlig Borgmesterens Stilling, at Udvalget har deelt sig i et Fleertal og et Mindretal, og at dets Medlemmer iøvrigt ere enige i at anbefale Lovudkastet med de vistnok temmelig mange, men dog — idetmindste for Fleertallets Vedkommende — ikke særdeles indgribende Ændringsforslag, som Udvalget har tilladt sig at stille. Skjøndt det enkelte Punkt, som jeg nys nævnte, først hører til det næste Forhandlingsaffnit, skal jeg dog allerede nu bemærke, at det, dersom det skulde blive vedtaget, ogsaa vilde faae Indflydelse paa § 2 i det foreliggende Lovudkast. Da Udvalget med Hensyn til det Affnit, der nu foreligger til Behandling, i Betænkningen har gjort Rede for sin Betragtning af den Forandring i Kjøbstædernes Communalforfatning, som Lovudkastet vil medføre, tør jeg iøvrigt i det Hele henvide til, hvad Udvalget derom har anført. Jeg maa kun ønske for mit personlige Vedkommende strax at gjøre den Bemærkning, som vistnok ellers vil fremkomme fra andre Sider, at jeg ved at deeltage i de Ændringsforslag, der ere stillede til nogle følgende Paragrapher, men som allerede ere antydede i § 2, er gaaet ind paa en Modification af den i selve Lovudkastet indeholdte Regel om Adskillelsen mellem den forskjellige Virksomhed, som skal udøves af de forskjellige Medlemmer af det samlede Byraad, og at jeg derved altsaa er gledet noget bort fra det Standpunkt, som jeg hidtil har indtaget i Henseende til det paagjældende Spørgsmaal, naaget jeg steds har anseet og endnu steds anseer det for i høi Grad væsentligt og vigtigt, at den omtalte Adskillelse skarpt fastholdes. Jeg beklæder, at dette er saaledes, og jeg skal derfor bemærke, at jeg er bleven ledet dertil, ikke blot af mit Haab om, at der mere og mere i Kjøbstæderne vil være Die for, at en saadan Adskillelse som den, Udvalget har omtalt i sin Betænkning, er i høi Grad nødvendig i det

communale Samsunds Interesse, men ogsaa af mit stærke Ønske om, at den foreliggende Sag maa kunne gennemføres i nærværende Samling, hvilket gjør mig det magtpaaliggende at bidrage Mit til, at de Hindringer, som muligt kunne møde paa Lovforslagets senere Del, blive saa faa som muligt. Da Betænkningen iøvrigt nærmere forklarer, hvad der har bevæget Udvalget til at stille Ændringsforslagene til §§ 2 og 3, og jeg saaledes ikke behøver nærmere at gaae ind herpaa, skal jeg begynde med at omtale det Ændringsforslag, som af Udvalget er stillet under Nr. 4, hvilket gaaer ud paa en Tilføining til Lovudkastets § 3, og som staaer i Forbindelse med det Underændringsforslag, som den høitærede Indenrigsminister har stillet til dette Affnit. Udvalget har i Betænkningen anført, at Grunden til, at det har stillet dette sit Forslag, er den, at det forekommer Samme at være lidet ønskeligt, at lønede Bestillingsmænd, og navnlig lønede Bestillingsmænd, der have Regnskab at aflægge til Byraadet, og som altsaa have directe Ansvar til dette, skulde være med at tage Beslutninger, der kunne angaae Controlen med det, som de selv ere satte til at udføre. Det gjælder, som sagt, i en særegen Grad om Ræmnerne eller de regnskabsaflæggende Bestillingsmænd. Den høitærede Indenrigsminister har nu dertil stillet et Underændringsforslag, som gjør det muligt, at saavel Ræmneren som andre regnskabsaflæggende lønede Bestillingsmænd kunne faae Sæde i Byraadet; dette ubelufkes ikke ved den høitærede Ministers Forslag. Jeg kan formode, at der strax vil blive gjort den Erindring til Forsvar herfor, at det, dersom Byraadet finder, at et saadant Forhold er urigtigt, jo staaer i dets Magt at affledige den paagjældende lønede Bestillingsmand fra hans Bestilling. Det er for at møde denne Indvending, som Udvalget kunne vente, at det allerede i Betænkningen er bemærket, at det vistnok vil være meget sjældent, at en saadan Forholdsregel vil blive bragt til Anvendelse, og at det vil være vanskeligt at bruge dette Middel, hvortil kommer, hvad der i Særdeleshed er af Vigtighed, at en saadan Affsettelse af Ræmneren eller den lønede Bestillingsmand fra hans Bestilling